

בית הדין הארצי לעבודה

		עע 000325/03

מדינת ישראל - הממונה על הגימלאות

המערערת

מיכאל בלסבלג ו - 14 אח'

המשיבים

בפני: הנשיא סטיב אדלר, סגנית הנשיא אלישבע ברק-אוסוסקין, השופט עמירם רבינוביץ,

נציג עובדים, מר שלום חבשוש, נציגת מעבידים, גב' אמירה גלין

בשם המערערת - עו"ד דלית גילה

בשם המשיבים - עו"ד אשר סלע

פסק דין

השופט עמירם רבינוביץ

1. השאלה המתעוררת בערעור זה, האם החלטת המערערת (להלן - **המדינה**) להפחית את הקצבה שמקבלים המשיבים לאור ההוראה הקבועה בסעיף 85.142 לתקשי"ר התקבלה כדין. בית הדין האזורי בחיפה השיב

על כך בשלילה, ומכאן הערעור שבפנינו.

1. המשיבים הם גמלאים, עובדי מחקר, אשר עד ליום 30.11.2000 הועסקו כעובדי מדינה ברשות לפיתוח אמצעי לחימה (להלן – רפא"ל), שהייתה יחידת סמך של משרד הביטחון.
2. בתאריך 8.8.2000 נחתם הסכם בין מדינת ישראל (להלן – המדינה), רפא"ל וארגון סגל המחקר במערכת הביטחון (להלן – הסכם הפרישה), אשר הסדיר את תנאי סיום עבודתם במדינה של עובדי המחקר ברפא"ל ואת מעברם לעבוד בחברת רפא"ל בע"מ (להלן – חברת רפא"ל).
3. על פי הסכם הפרישה, סיימו עובדי המחקר ברפא"ל את עבודתם במדינה ביום 30.11.2000 ועברו לעבוד בחברת רפא"ל ביום 1.12.2000.
4. במסגרת תנאי סיום עבודתם של עובדי רפא"ל במדינה וניתוק יחסי עובד ומעביד בין המדינה לביןם זכאים חלק מעובדים אלה ובכללם המשיבים לגמלה לפי חוק שירות המדינה (גמלאות) [נוסח משולב], התש"ל – 1970 (להלן – חוק הגמלאות), שתשולם על ידי המדינה כבר מיום מעברם לחברת רפא"ל ביום 1.12.2000 (להלן – מסלול פרישה לקצבה).
5. עובדים במסלול פרישה לקצבה היו גם זכאים להגדלת שיעור קצבתם עד למקסימום של 10% (להלן – הקצבה המוגדלת), הכל בהתאם לאמור בסעיף 5.2 להסכם הפרישה, שזו לשונו:

"הגדלת שיעור קצבת הפרישה"

עובדי המחקר ברפא"ל, ששמש מופיע בנספח א' זה, אשר יחתמו על כתב ההתחייבות נספח א' 3 להסכם זה, ועובדים כאמור בלבד, יהיו זכאים להגדלת שיעור קצבת הפרישה המשולמת להם על ידי המדינה על פי האמור בנספחים א' 1 ו-א' 1 (א) של הסכם זה, וזאת לפי סעיף 100 לחוק שירות המדינה (גמלאות).

מובהר למניעת ספק, כי אין באמור בסעיף זה כדי לגרוע מזכותו של עובד להגדלת שיעור הקצבה בהתאם לקריטריונים המקובלים בשירות המדינה (פיסקה 85.14 לתקשי"ר).

מודגש בזאת כי ההגדלות לפי נספחים א' 1' א' (א) ולפי פיסקה 85.14 לתקשי"ר כפופות לכל הסייגים והמגבלות המנויים בפסקה 85.14 לתקשי"ר על כל סעיפי המשנה שלה. מבלי לגרוע מכלליות האמור לעיל, מודגש בזאת, כי סך כל ההגדלות לפי נספחים א' 1', א' 1' (א) ופיסקה 85.14 לתקשי"ר לא יעלו במצטבר על אחוזי הקצבה שצבר העובד מכח תקופת עבודתו במדינה הנושאת זכות לקצבה לפי חוק שירות המדינה (גמלאות) ערב חתימת הסכם זה. כמו כן, מבלי לגרוע

מכלליות האמור לעיל, יחול האמור בסעיף 85.142 לתקשי"ר.

כמו כן, בכל מקרה לא יעלה שיעור הקצבה של עובד על 70% ממשרה מלאה" (ההדגשות במקור – ע.ר).

6. הגדלת הקצבה מכוח סעיף 5.2 להסכם הפרישה הקנתה למשיבים תוספת אחוזית לקצבתם בשיעור של בין 5% ל- 10% על פי קריטריונים של גיל העובדים המועברים לחברת רפא"ל ביום ההעברה לחברת רפא"ל ועל פי קריטריונים נוספים. באופן מעשי נעשתה הגדלת הקצבה על ידי הגדלת תקופת העבודה של המשיבים. כך לדוגמא, הוגדלה תקופת עבודתו של מיכאל בלסבלג מ - 273 חודשים ל - 326 חודשים. בדרך זו גם הוגדלה תקופת עבודתם של שאר המשיבים. ברם, הגדלת הקצבה מכוח סעיף 5.2 להסכם הפרישה הייתה כפופה כאמור לתנאים הקבועים בסעיפים 85.14 ו - 85.142 לתקשי"ר, שזו לשונם:

85.14"

הגדלת תקופת השירות

85.140

נציב שירות המדינה רשאי להורות כי תקופת שירותו של עובד, תחושב, כולה או מקצתה, ככפולה משהייתה למעשה, אם נתקיימו בעובד שניים אלה:

א. העובד היה בשירות חמש שנים לפחות

ב. ישנן נסיבות מיוחדות שהוכרו על ידי נציב השירות כמצדיקות חישוב כזה, וועדת שירות המדינה, במקרה שנשאלה על כך על ידי נציב השירות לא החליטה בעניין זה על דרך אחרת.

הטעמים שבגללם מגדילים שירותו של העובד הם משני סוגים:

1. פעילות מעל גיל 15 שנה, שקדמה לשירותו של העובד במדינה ובמוסד מוכר, הנחשב ומובא בחשבון לצורך זכויותיו על פי החוק.

2. טעמים אישיים משפחתיים ובריאותיים.

את תקופת הפעילות בעדה יש להגדיל את תקופת השירות חופפת תקופת שירות מוכר המובאת בחשבון לצורך גמלאות, אין מגדילים בגללה את תקופת השירות. אם על תקופה אחת, חלים יחד שני טעמים או יותר, מובא בחשבון רק טעם אחד מביניהם והוא מזכה את העובד לשיעור ההגדלה הגבוהה ביותר

85.142

עובד הזכאי לקצבה משני מקורות:

(א) אם קצבתו של העובד משולמת משני מקורות על פי הסכם בין הממשלה ובין מוסד ציבורי או אם יש לעובד קצבה חודשית נוספת ממקום עבודה אחר, יומלץ על ההגדלה בהתאם למדדים המפורטים להלן, בשיעור היחסי של שנות שירותו במדינה לעומת שנות עבודתו במקום העבודה האחר. השיעור של שתי הקצבות לא יעלה על הקצבה המוגדלת שהעובד היה מקבל על פי המדדים אילו כל שנות עבודתו (במוסד ובמדינה) היו בשירות המדינה בלבד.

(ב) היה העובד בשירות במעמד שחוק הגמלאות אינו חל עליו ולא רכש את זכויותיו לגמלאות בגין אותו שירות, ניתן להגדיל את שיעור קצבתו, בהתאם למדדים המפורטים לעיל, רק אם רכש את זכויותיו לגמלאות בעד התקופה האמורה לפני אישור הגדלת קצבתו, וקצבתו לא הוגדלה עד לשיעור המירבי של 70%.

7. המדינה שלמה את קצבתם של המשיבים, מעת מעברם לחברת רפא"ל ביום 1.12.2000 תוך הפחתה בשיעור הגדלת הקצבה שהיו זכאים לה מכח הסכם הפרישה, כשהיא מסתמכת על הוראת סעיף 85.142 לתקשי"ר, לפיו כאשר קצבה של עובד משולמת משני מקורות תתבצע ההגדלה של הקצבה באופן יחסי לשנות עבודתו ברפא"ל לעומת שנות עבודתו במקום אחר. יוצא, איפוא, לדוגמא, שאם עבד עובד ברפא"ל עשר שנים וקודם לכן עבד בטכניון חמש שנים ועל פי הסכם הפרישה הוא זכאי להגדלת הקצבה ב-10% - תוגדל הקצבה ב-5% בלבד לפי היחס שבין שני מקומות העבודה (5 ו-10).

8. אין מחלוקת, שהמשיבים הועסקו קודם לעבודתם במדינה במקומות עבודה אחרים כמו הטכניון, התעשייה האווירית וכיו"ב (להלן - מקום העבודה הקודם).

9. אין גם מחלוקת, שהמשיבים בעת מעברם ממקום העבודה הקודם למדינה (רפא"ל) או בסמוך למועד זה, חתמו עם המדינה על הסכמים לשמירת רציפות הזכויות המבוססים על ההסכם להבטחת רציפות זכויות הפנסיה במעבר עובדים משירות המדינה ל"קרנות הפנסיה" של ההסתדרות ומהקרנות לשירות המדינה (להלן - הסכם הקרנות) ועל הסכם דומה שנחתם עם הטכניון (להלן ביחד - הסכמי הרציפות).

10. אין גם מחלוקת, כי בעת שפרשו המשיבים משירות המדינה ביום 30.11.2000 והחלו לקבל את הפנסיה התקציבית של המדינה, לא היו זכאים לקבל את הזכויות הפנסיוניות שצברו במקום עבודתם הקודם. לזכויות אלה יהיו זכאים בהתאם להסכמי הרציפות ובהתאם לתקנות מבטחים רק לכשיגיעו לגיל המזכה

אותם בקצבת זקנה, דהיינו בגיל 60 או 65.

11. בנסיבות אלה, סברו המשיבים, כי החלטת המדינה להפחית את הגדלת קצבתם מכח סעיף 85.142 לתקשי"ר כבר בשלב זה, בטרם נהנו מזכויות הפנסיה במקום העבודה הקודם, נעשתה שלא כדין, וכי הסתמכות המדינה לעניין זה על סעיף 85.142 לתקשי"ר, אין לה כל בסיס. המשיבים ערערו על ההחלטה להפחית את קצבתם על ידי המדינה בפני בית הדין האזורי. המשיבים הדגישו בערעורם, כי סעיף 85.142 לתקשי"ר דן בנסיבות בהן הגמלה משולמת משני מקורות, ואילו במקרה הנוכחי הגמלה משולמת בשלב זה ממקור אחד בלבד עבור תקופת השירות במדינה. רק לכשיגיעו המשיבים לגיל 60 או 65 תשולם להם גמלה משני מקורות. בנסיבות אלה, לטענת המשיבים, לא היה מקום לערוך כבר בשלב זה את החישוב היחסי המביא בחשבון את תקופת עבודתם במקום העבודה הקודם ולהפחית עקב כך את הקצבה המוגדלת על פי היחס בין תקופת העבודה במדינה לתקופת העבודה הקודמת.

יצוין, כי המשיבים מסכימים כי יש להפחית את הקצבה המוגדלת בהתאם לסעיף 85.142 לתקשי"ר, כאשר יגיעו לגיל 60 או 65 ויהיו זכאים לאחוזי פנסיה עבור מקום עבודתם הקודם.

12. בית הדין האזורי קיבל את טיעון המשיבים ודחה את טיעון המדינה, כשהוא קובע בתמצית את הדברים הבאים:

א. אין מחלוקת, שסעיף 85.142 לתקשי"ר חל על המשיבים. השאלה היחידה שבמחלוקת היא, כיצד ומתי יש ליישם את הוראת סעיף זה.

ב. הפרשנות המילולית תומכת בעמדת המשיבים. על פי לשונו של הסעיף, הוא יחול רק אם:

1. קצבתו של העובד **משולמת** משני מקורות.

או

2. אם יש לעובד קצבה חודשית נוספת ממקום עבודה אחר.

מילותיו של סעיף זה מצביעות על כך, שאת ההתחשבות היחסית יש לבצע כנגד **תשלום בפועל** של קצבה משני המקורות. פרשנות המדינה עומדת בסתירה לטקסט.

ג. טענת המדינה, כי חיבור תקופות העבודה ברפא"ל עם תקופות העבודה במקומות העבודה הקודמים הוא כשלעצמו יוצר תשלום משני מקורות, וכי אלמלא החיבור חלק מהמערערים לא היו זכאים לקצבה כלל, אינו מקובל על בית הדין. המדינה יוצאת גם היא נשכרת מצירוף התקופות.

ד. מבחינת הפרשנות התכליתית מגמת הסעיף למנוע "רווח כפול" הקיים רק כשישנו תשלום כפול.

ה. פרשנות המשיבים יוצרת את האיזון הנכון בין שמירת רמת הכנסתו של העובד לאחר הפרישה, ובין המצוקה התקציבית בה שרוי אוצר המדינה.

13. בערעור שהגישה המדינה על פסק דינו של בית הדין האזורי טענה בתמצית את הטענות הבאות:

א. בסעיף 5.2 להסכם הפרישה, שעל פיו נקבעה הגדלת הקצבה, נכתב שהגדלת הקצבה כפופה לכל הסייגים והמגבלות המנויים בסעיף 85.14 ו-85.142 לתקשי"ר.

ב. המשיבים נמנים על אלה שקצבתם משולמת משני מקורות, ולכן יש לנהוג עם הגדלת קצבתם בדרך הקבועה בסעיף 85.142 לתקשי"ר, דהיינו להגדילה בשיעור יחסי של שנות שירותם במדינה לעומת שנות עבודתם במקום אחר.

ג. הסכמי הרציפות יוצרים רציפות זכויות המזכה בתשלום קצבה משני מקורות: מהמדינה ומהמעביד הקודם או קרן הפנסיה. הסכמים אלה יוצרים קונסטרוקציה של תקופת שירות אחת לעובד שעבד תקופות נפרדות בשני מקומות לצרכי חישוב זכויותיו לגמלה. המעביד האחרון הוא שישלם את הגמלה עבור כל התקופה, כאשר כל מעביד נושא בתשלום היחסי של הגמלה לעובד לפי תקופת העבודה של העובד אצלו.

ד. לולא ההסכמה על רציפות תקופת השירות, יתכן שלא הייתה כלל קמה לחלק מהמשיבים זכות לקצבה עקב תקופת שירות קצרה.

ה. מי שהוסכם לגביו על רציפות זכויות וזוכה לקצבה כלולה בהסכמה זו ראייה לקבלת קצבה משני מקורות.

- ו. פרשנות בית הדין האזורי, לפיה אין מדובר כבר עתה בקצבה המשולמת משני מקורות שגויה והופכת את הוראות סעיף 85.142 לתקשי"ר למיותרות ביחס למשיבים ודומיהם.
- ז. גיל המשיבים בעת המעבר מרפא"ל לחברת רפא"ל נע בין 40 ל – 50 שנה. אזכור סעיף 85.142 לתקשי"ר ביחס אליהם בהסכם הפרישה יש לו משמעות, רק אם תופעל הוראה זו לגבי הגדלת הקצבה כבר בעת קבלתה בעת פרישתם של המשיבים מן המדינה ביום 30.11.2000 ולא בעוד שנים אחדות, בהגיעם לגיל קצבת זיקנה.
- ח. ההתחשבות ההדדית השוטפת בין המעביד הראשון לשני יוצרת תשלום קצבה אחת משני מקורות.
- ט. הפרשנות, שנהגה המדינה במקרה הנוכחי, היא הפרשנות הנהוגה במדינה בכל מקרה של פרישה מוקדמת עם זכות לקצבה ממקורות שונים.
- י. הגדלת שיעור הגמלה נתונה לשיקול דעתו של נציב שירות המדינה מכח סעיף 100 לחוק הגמלאות, ואין בית הדין ממחר להתערב בשיקול דעת זה.
- יא. הנציב מחליט על הגדלת קצבה רק באשר לתקופת השירות במדינה ולא ביחס לשירות במקום אחר. פרשנות בית הדין יוצרת אבסורד, באשר על פיה בתקופת הפרישה המוקדמת תהיה לעובד גמלה מוגדלת גם בגין תקופת שירותו במדינה וגם בגין עבודתו במקום העבודה הקודם, ואילו בעת שיגיע לגיל קצבת זקנה תצומצם ההגדלה באופן יחסי.
14. המשיבים הגיבו בטיעוניהם על טענות המדינה ראשון ראשון ואחרון אחרון. גם אנו נתייחס לטענות המדינה ונשלב בהן את טיעוני המשיבים, גם אם לא נזכירם במפורש ונוסיף עליהם כהנה וכהנה.
15. מקור הזכאות לקצבה המוגדלת של המשיבים הוא סעיף 5.2 להסכם הפרישה המסייג את הגדלת הקצבה למשיבים בהחלט סעיפים 85.14 ו - 85.142 עליהם.
16. כאן המקום לציין, כי המדינה הייתה מעוניינת מאוד להעניק לעובדי רפא"ל הפורשים משירות המדינה ועוברים לחברת רפא"ל **הטבות חריגות**, בשל נימוקים הבאים לידי ביטוי ברור במבוא להסכם הפרישה, שזו לשונו:

"הואיל ולהסכמה זו שנתן ארגון סגל המחקר במערכת הביטחון להפסקת עבודתם של כל עובדי המחקר ברפא"ל במדינה ביוזמת המדינה נודעת משמעות מרחיקת לכת ביחס לעובדי המחקר ברפא"ל המוותרים במסגרת זו על מערך זכויות יחודיות כעובדי מדינה בכלל וכעובדי מחקר ברפא"ל בפרט ;

והואיל ולמדינה ענין להבטיח כי הפעילות החיונית מבחינה לאומית שמתבצעת כיום ביחידת הסמך רפא"ל תועבר באופן תקין לחברה וכי החברה תמשיך ותמלא את התפקיד החשוב שמילאה יחידת הסמך רפא"ל ;

והואיל וכנגד ויתורים והתחייבויות אלו של נציגות העובדים הוסכם על תנאי סיום עבודה מיוחדים במדינה ועל קביעת הסדרים שבאים ליתן מענה לצרכים ולנסיבות המיוחדים של עובדי המחקר ברפא"ל והצדדים על רקע האמור לעיל, הכל כקבוע בהסכם זה להלן" (ההדגשות הוספו - ע.ר).

עיננו הרואות, כי במקרה שלפנינו מתקיימות נסיבות מיוחדות מובהקות, בהן היה למדינה אינטרס רב להעניק לפורשים מן המדינה המועברים לחברת רפא"ל הטבות חריגות כדי להבטיח את המשך עבודתם בחברת רפא"ל וכדי לפצותם על ויתוריהם בשל הפרישה משירות המדינה.

מן הראוי לציין, שאליבא תצהירו של העד מטעם המדינה, מר בוימל, כאשר רצתה המדינה לעודד את פרישתו של עובד לא מוצלח, הגדילה את קצבתו ללא עריכת החישוב היחסי הקבוע בסעיף 85.142 לתקשי"ר (סעיף 9 לתצהיר מר בוימל), והנה במקרה שלפנינו, בו רצתה המדינה ביקרם של הפורשים בשל סגולותיהם וויתוריהם, בחרה להקטין את הקצבה המוגדלת בניגוד למגמת הסכם הפרישה להעניק הטבות חריגות באותו הסכם .

17. יש לציין, כי בעת המעבר לחברת רפא"ל היו זכאים המשיבים לקצבה אך ורק בגין שירותם במדינה. הם יהיו זכאים בהגיעם לגיל קצבת זקנה לקצבה המביאה בחשבון את תקופת עבודתם הקודמת רק בגיל 60 או 65 (ראה סעיף 7(ב) להסכם הקרנות).

18. על פי חוק הגמלאות וגם על פי תקנון מבטחים קבלת קצבה מותנית בעשר שנות עבודה לפחות. המשיבים כולם פרט למשיב מס' 3 (ראה סעיף 14 לסיכומי המערערים בבית הדין האזורי) צברו תקופת אכשרה בת 10 שנים לפחות מכח עבודתם במדינה ועל פי הוראות הגדלת תקופת עבודתם בסעיף 5.2 להסכם הפרישה.

משיב מספר 3, מר גרשון דוד, היה זכאי לקצבה בשיעור 19.67% ממשכורתו הקובעת עקב הגדלת תקופת שירותו מ - 82 חודשים ל-118 חודשים.

19. לאור האמור, הסכמי הרציפות שבאו לעולם שנים מספר קודם להסכם הפרישה, לא הם שגרמו להגדלת קצבת המשיבים, זו גדלה, כאמור, מכוח סעיף 5.2 להסכם הפרישה.
20. היתרון היחיד שהקנו הסכמי הרציפות לגרשון דוד הוא ביטול ההגבלה הרלוונטית לגביו לקבלת קצבה הקטנה מ-20% (ראה סעיף 3(ב) להסכם שמירת גמלאות של הטכניון). פרט לכך גם משיב זה כמשיבים האחרים יקבלו גמלה על פי האחוזים שצברו בשירות המדינה **בלבד** בתוספת ההגדלה, מכח הסכם הפרישה. רק במועד בו יפרשו המשיבים פרישת זקנה בגיל 60, או בגיל 65, יהיו זכאים להנות מזכויותיהם בתקופת עבודתם הקודמת. רק במועד זה תשולם למשיבים גמלה משני מקורות. רק אז תופעל מערכת ההתחשבות ההדדית בין המשלם האחרון למעסיקים הקודמים, ככל שהם צד להסכמי ההצטרפות ועל פי תקופת עבודת המשיבים אצלם.
21. סעיף 85.140 לתקשי"ר קובע את הזכאות להגדלת הקצבה ותנאיה. סעיף 85.142 לתקשי"ר כותרתו "עובד **הזכאי** לקצבה משני מקורות". לכאורה, על פי כותרת סעיף זה, **הזכאות** לקצבה משני מקורות בכל מועד שהוא דיה כדי ליישם את הוראות הסעיף, ואין צורך בתשלום בפועל. ברם, בגוף הסעיף עצמו מדובר על קצבה **המשולמת** משני מקורות או לעובד שיש לו קצבה חודשית נוספת.
- הביטוי "אם קצבתו **משולמת** משני מקורות" מצביעה לכאורה על **תשלום בפועל ולא על זכאות גרידא**. גם ההתחשבות ההדדית בין המעסיקים השונים תבוא לעולם רק בעת מימוש בפועל של האחוזים הפנסיוניים בגין תקופה העבודה במקום העבודה הקודם, וזו תתעורר מתרדמתה רק בגיל 60, או 65. פרשנות הביטוי "קצבה משולמת משני מקורות" כמתייחסת לזכאות עתידית לתשלום, אינו הולם את פשט המילים ואת הקשר עם הביטוי הסמוך להם – "אם יש לעובד קצבה חודשית נוספת". קצבה משולמת היא קצבה המשולמת בפועל ולא קצבה שתשלום בעתיד. לשון הכתוב הוא **לשון הווה ולא לשון עתיד**. קצבה משולמת **עכשיו ולא בעתיד**.
- הפחתת הקצבה המוגדלת, יש לה היגיון רק במועד שבו יש נפקות לתקופת העבודה הקודמת, והיא תחול רק לכשיקטוף הגמלאי את פירות תקופת עבודתו הקודמת בגיל 60 או 65.
22. המדינה טוענת, כי אין היא חייבת להגדיל את הקצבה בהתחשב בתקופה בה לא היו המשיבים עובדי מדינה, ומכל מקום יש מקום להפחית את ההגדלה שהיא בבחינת יוצא מן הכלל בגין תקופה שהעובד לא עבד במדינה.
- דברים אלה לא מדוייקים. הגדלת הקצבה אינה בגין תקופת העבודה הקודמת אלא בגין תקופת העבודה בשירות המדינה בלבד. עד שיגיעו המשיבים לגיל המזכה בפנסיית זקנה לא יפיקו המשיבים כל טובת הנאה ממשית מזכויותיהם הפנסיוניות בגין תקופת עבודתם הקודמת. המדינה בעת הזו לא משלמת כל הגדלת קצבה עבור תקופת העבודה הקודמת של הגמלאי, אלא אך ורק בגין תקופת עבודתו במדינה, לרבות ההגדלה של תקופה זו מכח הסכם הפרישה. גם ההתחשבות ההדדית בגין תשלום הקצבה עבור תקופת העבודה הקודמת לא קיימת באותו מועד.
23. טוענת המדינה, כי בדרך חישוב זו נהגה תמיד, כשעובד פרש פרישה מוקדמת, וכי אם יפסוק בית הדין

אחרת, יגרור הדבר לעלות כספית ניכרת, דינה להידחות. ראשית סבורני, שאם נהגה המדינה אחרת – שגתה. מכל מקום, המקרה הנוכחי הוא מקרה חריג, שבו למדינה היה מניע כבד משקל להעניק לגמלאים הטבות מפליגות, ובשיקול דעתה גם לסטות מדרך חישוב זו כפי שציין מר בוימל בתצהירו. אם לגבי עובד לא מוצלח סטה הנציב מדרך חישוב זו, קל וחומר בן בנו של קל וחומר שיש לנהוג כך בעובדים שחפצים ביקרם. עוד יש לציין, כי בסמכות המדינה, אם תרצה, לגדור בעתיד את "הפרצה" בדרך תיקון הכתובים עליהם היא מתבססת. כמו כן הפרשנות שנתנה לסעיף 85.142 לתקשי"ר כפי שפורטה בפסק דין זה אינה פועלת למפרע.

24. המדינה גם טוענת, כי אין כל היגיון לאזכור סעיף 85.142 בסעיף 5.2 להסכם הפרישה, לולא הייתה לה הסמכות לקצץ בהגדלה כבר בשלב זה של המעבר לחברת רפא"ל. טענה זו גם היא לא מדויקת. אפילו, נניח, שכוונת המדינה הייתה אכן לקצץ בהגדלת הקצבה כבר בשלב זה, ולכן אוזכר סעיף זה, אין בכוונה זו כדי להכשיר טעות בפרשנות הסעיף על ידי המדינה. יתר על כן, להזכרת הסעיף יש משמעות גם לגבי קצוץ הגדלת הקצבה בגיל 60, או 65. בנוסף לכל אלה, הגדלת הקצבה במקרה הנוכחי, היא מכח הסכם מיוחד, ולכן למניעת כל ספק לגבי תנאי ההגבלה רצוי לכתוב את הדברים במפורש.

25. **סוף דבר** – דין ערעור המדינה להידחות. המדינה תשלם למשיבים ביחד הוצאות משפט לרבות שכ"ט עו"ד בסך 10,000 ש"ח.

ניתן היום, כ"ג טבת, תשס"ו (21 בפברואר 2006) בהעדר הצדדים.

סטיב אדלר 54678313-325/03

הנשיא סטיב אדלר

סגנית הנשיא אלישבע ברק-אוסוסקין

השופט עמירם רבינוביץ

נציג עובדים, מר שלום חבשוש

נציגת מעבידים, אמירה גלין

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

- לפסקי דין נוספים של השופטים : [סטיב אדלר](#), [אלישבע ברק אוסוסקין](#), [עמירם רבינוביץ](#)

- לפסקי דין נוספים של עורכי הדין : [דלית גילה](#), [אשר סלע](#)

- לפסקי דין נוספים של העותרים : [מדינת ישראל הממונה על הגימלאות](#)

- לפסקי דין נוספים של המשיבים : [מיכאל בלסבלג ו-14 אה'](#)
לפסקי דין נוספים בנושא : [עבודה](#), [גימלאות עובדי מדינה](#), [יציאה לגימלאות](#), [עובדי מדינה](#), [גימלה](#), [גימלאות](#),

פסקי דין והחלטות המפורסמים באתר באתר זה, מקורן מהאתר הרשמי הציבורי של הנהלת בתי-המשפט בישראל court.gov.il או מבתי-המשפט.

לפניות בנושא פרסום באתר, דיווח על תקלות ונושאים כלליים [לחץ כאן](#)

הבהרה: השימוש במידע באתר זה הינו באחריות המשתמש בלבד. אין המידע באתר מהווה תחליף למקורות ו/או לייעוץ משפטי על-ידי משפטן מוסמך. מערכת לא תישא באחריות עקיפה או ישירה לכל נזק שייגרם כתוצאה מהשימוש במידע שבאתר. אין להסתמך על התכנים המפורסמים באתר כמקור הרשמי. כל הזכויות שמורות. אין להעתיק ו/או לפרסם תכנים המופיעים באתר ללא אישור מפורש ובכתב.

- Courts.co.il מאות אלפי פסקי דין ומידע משפטי אחר המתעדכנים באתר באופן יומיומי. השימוש באתר הוא **בתנאים**.